

The Holy See

Przemówienie Ojca Świętego Benedykta XVI do uczestników XV Międzynarodowego Seminarium Kapelanów Katolickich i Pracowników Kapelanii Lotnictwa Cywilnego

Sala Konsystorza

Poniedziałek, 11 czerwca 2012 r.

Księżę kardynale, drodzy kapelani i pracownicy duszpasterstwa lotnictwa cywilnego, drodzy bracia i siostry!

Z radością przyjmuję was przy okazji rozpoczęcia XV Międzynarodowego Seminarium Kapelanów Katolickich i Pracowników Duszpasterstw Lotnictwa Cywilnego, zorganizowanego przez Papieską Radę ds. Duszpasterstwa Migrantów i Podróżujących, którego tematem jest: «Nowa ewangelizacja w środowisku lotnictwa cywilnego». Serdecznie witam przewodniczącego dykasterii, kard. Antonia Marię Vegliò, i dziękuję mu za skierowane do mnie słowa. Serdecznie witam was wszystkich, uczestniczących w tym wydarzeniu, obejmującym modlitwę, studium i wymianę myśli, aby potwierdzić i pogłębić motywacje duchowe pobudzające was do kontynuowania z odnowioną gorliwością i entuzjazmem waszej specyficznej posługi kościelnej.

Z przyjemnością dowiedziałem się, że podczas tego seminarium zamierzacie rozważać, także dzięki pomocy kompetentnych prelegentów, nowe metody i nowe formy dzieła ewangelizacji w środowisku, w którym pełnicie swą posługę. Drodzy przyjaciele, bądźcie zawsze świadomi, że waszym powołaniem jest realizowanie w portach lotniczych świata misji Kościoła, którą jest niesienie człowiekowi Boga i prowadzenie człowieka na spotkanie z Bogiem. Lotniska są miejscami, które coraz bardziej odzwierciedlają zglobalizowaną rzeczywistość naszych czasów. Można na nich spotkać osoby różnych narodowości, kultur, religii, o różnym statusie społecznym i w różnym wieku, ale można też na nich zobaczyć różne i niełatwe sytuacje ludzkie, wymagające coraz większej uwagi; myślę na przykład o osobach, które żyją w pełnym niepokoju oczekiwaniu, usiłując przejechać bez niezbędnych dokumentów jako migranci czy ubiegający się o azyl. Myślę o utrudnieniach spowodowanych środkami zastosowanymi w celu przeciwdziałania aktom terroru. Również w środowiskach pracowników portów lotniczych widoczny jest kryzys wiary, który dotyka

wielu osób: treść nauki chrześcijańskiej i propagowane przez nią wartości nie są już uważane za punkty odniesienia, nawet w krajach, które mają długą tradycję życia kościelnego. Jesteście powołani, by właśnie w tym kontekście ludzkim i duchowym głosić z nową siłą Dobrą Nowinę — słowem, waszą obecnością, przykładem i świadectwem, wiedząc, że nawet przy okazjonalnych spotkaniach ludzie potrafią rozpoznać człowieka Bożego i często nawet małe ziarno może na glebie żyznej wzrastać i wydać obfite owoce.

W portach lotniczych macie ponadto możliwość codziennego kontaktu z wieloma osobami, mężczyznami i kobietami, pracującymi w środowisku, w którym zarówno nieustanna mobilność, jak i stale rozwijająca się technologia grożą osłabieniem świadomości, że osoba ludzka musi być na centralnym miejscu; często większą wagę przywiązuje się do efektywności i produktywności, kosztem miłości bliźniego i solidarności, podczas gdy to one powinny charakteryzować relacje międzyludzkie. Także w tej sytuacji wasza obecność jest ważna i cenna: jest ona żywym świadectwem Boga, który jest bliski człowiekowi; i jest też napomnieniem, by nigdy nie być obojętnymi wobec napotykanym osobom, ale by być dla nich dyspozycyjnymi i podchodzić do nich z miłością. Zachęcam was, abyście byli świetlanym znakiem tej miłości Chrystusa, która niesie pogodę ducha i pokój.

Drodzy przyjaciele, dbajcie o to, aby każda osoba, niezależnie od narodowości czy statusu społecznego, znalazła w was otwarte serce, zdolne do słuchania i rozumienia. Oby dzięki waszemu chrześcijańskiemu i kapłańskiemu życiu wszyscy mogli doświadczyć miłości, która pochodzi od Boga, tak aby każdy został doprowadzony do odnowienia i pogłębienia więzi z Chrystusem, który mówi do osób ufnie otwierających się na Niego, zwłaszcza w modlitwie. Dlatego tak istotne jest znaczenie kaplic w portach lotniczych, jako miejsc ciszy i pokrzepienia duchowego.

W tej posłudze duszpasterskiej waszym wzorem i opiekunką jest Najświętsza Maryja Panna, którą czcicie jako Matkę Bożą Loretańską, patronką wszystkich podróżujących drogą lotniczą, w myśl tradycji, zgodnie z którą aniołowie przenieśli dom Maryi z Nazaretu do Loreto. Ale był też inny «lot», którego świadkiem jest ten święty dom, znacznie bardziej istotny dla całej ludzkości — przylot archanioła Gabriela, który przyniósł Maryi radosną wieść, że zostanie Matką Syna Najwyższego (por. Łk 1, 26-32). W ten sposób Odwieczny wszedł w czas, Bóg stał się człowiekiem i zamieszkał wśród nas (J 1, 14). Jest to przejaw nieskończonej miłości Boga do swego stworzenia. Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Bóg posłał swojego Syna, Jezusa Chrystusa, aby nas odkupił przez swoją śmierć i zmartwychwstanie. Nie pozostał On «na wysokościach niebios», ale przeżywał radości i udręki ludzi swojego czasu i wszystkich czasów, dzieląc ich los i dając im na nowo nadzieję.

Taka jest misja Kościoła: głosić Jezusa Chrystusa, jedynego Zbawiciela świata. «Nakaz ten i posłannictwo zobowiązuje tym bardziej w dobie wielkich i poważnych przemian w dzisiejszym społeczeństwie» — jak mówił sługa Boży Paweł VI (Adhortacja apostolska *Evangelii nuntiandi*,

14). W istocie, także obecnie «odczuwamy wręcz pilną potrzebę prowadzenia z nową mocą i w odnowiony sposób dzieła ewangelizacji w świecie, w którym zniesienie granic oraz nowe procesy globalizacyjne jeszcze bardziej zbliżają osoby i narody, czy to dzięki rozwojowi środków przekazu, czy ze względu na możliwości częstego i łatwego przemieszczania się pojedynczych osób i grup» (Orędzie na Światowy Dzień Migranta i Uchodźcy 2012 r.).

Drodzy bracia i siostry, codzienne spotkanie z Panem Jezusem w sprawowaniu Eucharystii i w osobistej modlitwie niech daje wam entuzjazm i siłę, abyście głosili ewangeliczną nowość, która przemienia serca i czyni wszystko nowym. Zapewniam was o pamięci w modlitwie, abyście mogli być skutecznymi narzędziami, pomagającymi osobom powierzonym waszej trosce duszpasterskiej przekraczać «*porta fidei*» — «podwoje wiary», prowadząc je na spotkanie z Chrystusem żywym i działającym pośród nas. Życzę wam tego, z radością udzielam wam apostołskiego błogosławieństwa i obejmuję nim także tych, którzy wraz z wami pełnią tę posługę, jak i tych, którzy stanowią wielką wspólnotę pracowników lotnictwa cywilnego.

© Copyright 2012 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana